

Той бе единъ отъ малкото, призвани
тоя когото нас да възвестъ,
единъ отъ тези малцина шо милехъ
за труженика благъ не видалъ день,
въ беа не свикналъ още да-се брани —
пре свещенна за тъмна четь роаятъ.

Ту весели, ту скърбно възмоуевени
слова за обичъ и за злоба честна —
съ такъ съвестта на гърните той страсна.
На той изкупна жертва бе избранъ !
Разбитъ лежи съ съзаа драгоценни,
на земней прахъ елеа саятъ разлятъ.
Бенин ще кичать твоя тъмелъ гробъ.
И не сантъ съ въздишка ще си спомни
другора въ шестни младиа заминалъ. —
и не единъ ще прокълне ръката
шо покоси живота на поста.

НА ШИПКА

Отъ своя гордъ полетъ въ небото уморена,
на опашъ клещъ тамъ на върха извисени
оракте — дото за проназана нмъ взоръ
преграда няма пакъ въ безкрайния просторъ,
и нишо царственний покой нмъ не снушава.
И разор изкоя другъ обина се глътва,
въ-мелана да навести свещенний тоя нтъ,
кълето дегнава херонте да спятъ
съмъ мечень — за животъ на своята зема родна
принесли жертвенъ даръ кръвта си благородна.

На тозъ гранитенъ върхъ съобата оправди
всгаша те да делить съ врагътъ, гърани съ гърани:
тукъ родомъ съ юноша и старель белообрази
намери своя гробъ: владеть последень длатъ,
сърпыа очите му предъ азъ зорени,
и съ него поздравя свободни бъдани дни.